

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om den Clausenske Injurie-Sag

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 11. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1831_495A-txt-shoot-idm323.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Uagtet det nu var soleklart, at jeg godt kunde have Ret i min Paastand om den Clausenske Lærdoms Uforenelighed med Stats-Kirkens, og med de gammeldags Christnes Tro, hvorom aabenbar hele Kirkens Gienmæle dreiede sig, om jeg end i Overilelse havde brugt aldeles upassende Udtryk om Prof.s Adfærd ved Fremsættelsen af denne sin Lærdom; uagtet det var soleklart for mig og alle Andre, syndes det dog længe at være skjult for Prof., thi ved enhver ny Protest mod hans *indvortes* Præstelærer-Kald i den Danske Stats-Kirke, beraabde han sig triumpherende paa en Dom, hvis Præmisser udtrykkelig sige, at Spørgsmaalet om hans Lærdom er slet *ikke* blevet *undersøgt*. Og da nu Prof., som sees af hans sidste Skrift, endelig har opdaget, at den Mortifications-Dom, han erhver vede, og hundrede Saadanne, i Grunden ei hjalp ham det Mindste, da Beskyldningen for vrang Lærdom vedbliver at være lige høirøstet, lige ubehagelig, lige virksom til at skille ham ved gammeldags Christnes Tillid, da han endelig har opdaget, hvad jeg tænkte, ingen Student, end sige en Professor, kunde overse, angrer det ham da, baade for Sagens, for hans og for min Skyld, at have ført mig en Injurie-Proces paa Halsen, der vel maaskee kunde skade mig, men aldrig gavne ham? Beklager han, der sætter saamegen Priis paa *sit Embede*, at hans Ubesindighed skildte mig ved *mit*, og beklager han, som den varme Talsmand for videnskabelig Frihed, at den hensigtsløse Proces skildte en agtet Skribent ved en Skrive-Frihed, han aldrig vitterlig misbrugde? Nei, det være langt fra, Prof. finder kun det Vrange deri, at jeg ikke blev straffet haardt nok, og at Regieringen vil tillade, at enten jeg eller Nogen, efter Dommens Datum, paastaaer at hans Lærdom er vrang, og utaalelig i den Kirke, hvortil gammeldags Christne og Lutheraner er *bundne*. Det Høieste han kan indrømme, er, at der, foruden hin Mortifications-Dom, maaskee kunde behøves en Besvarelse fra sagkyndige Mænd af det Spørgsmaal "om der i den angrebne Bog om Catholicisme og Protestantisme er gjort Brug af nogen Frihed, som ikke maa ansees¹³ at være den *academiske Theolog* uformeent i hans *Virksomhed som Skribent*." Havde Prof. andraget herpaa *istedenfor* at stævne mig, da havde det vist nok været hans Stilling værdigt, og kunde maaskee ført nærmere til Maalet, end vi kan indsee, men i sig selv vilde det dog kun lidt forslaae, thi for det Første kom det meget an paa, enten den *academiske Theolog* var Privat-Docent, eller beskikket *Præste-Lærer*, for det Andet gør det en stor Forskiel, om der, som i *Preusen*, er *fem* Universiteter for Fædre at vælge imellem, eller der, som i *Danmark*, er kun *eet eneste*, og for det Tredie er Spørgsmaalet ikke om, hvad *Frihed* en Regiering *vil give* Præste-Lærerne til at criticere den Kirkes Lærdom de er sat til at forplante, men hvormegen der uden høieste Ubillighed og Samvittigheds-Tvang *kan gives* dem, saalænge Undersaatterne er *bundne* til *Stats-Kirken*.